

**Opieka i kuratela. Komentarz
do art. 145–184 KRO oraz
związanych z nimi regulacji
KPC (art. 516, 518, 520, 573-574,
590-598, 599-602, 604-605)**

Wydanie 2.

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Przedmowa

Artykuł 30 Konstytucji RP głosi, że źródło wolności i praw człowieka stanowi jego przyrodzona i niezbywalna godność. Godność ta jest nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych. Temu poszanowaniu i ochronie godności człowieka oraz wynikających z niej praw, w tym w szczególności praw osobistych, służą określone regulacje prawne. Są nimi zwłaszcza regulacje dotyczące osób, które – zważywszy na swój wiek lub stan zdrowia – z reguły nie są w stanie samodzielnie (w ogóle albo dostatecznie) zadbać o swoje potrzeby. Do tych unormowań należą regulacje zawarte w art. 145–184 KRO oraz w stosownych przepisach prawa procesowego.

Kodeksowe zapisy normujące opiekę i kuratelę w istotnym zakresie dotyczą osób małoletnich oraz osób niepełnosprawnych. Według art. 3 ust. 1 Konwencji o prawach dziecka (przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych 20.11.1989 r. – Dz.U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 ze zm.; Oświadczenie rządowe z 30.9.1991 r. w sprawie ratyfikacji przez Polskę tej Konwencji zostało opublikowane w Dz.U. Nr 120, poz. 527), we wszystkich działaniach dotyczących dzieci, podejmowanych m.in. przez sądy, sprawą nadrzędną ma być „najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka”. W dniu 6.9.2012 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzoną w Nowym Jorku 13.12.2006 r. (na podstawie zgody wyrażonej ustawą z 15.6.2012 r., Dz.U. z 2012 r. poz. 882; tekst Konwencji został opublikowany w Dz.U. z 2012 r. poz. 1169). W myśl art. 1 tej Konwencji jej celem jest popieranie, ochrona i zapewnienie pełnego i równego korzystania ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności przez wszystkie osoby niepełnosprawne oraz popieranie poszanowania ich przyrodzonej godności.

Już z tych względów przepisy normujące opiekę i kuratelę oraz przepisy z nimi związane wymagają podejmowania systematycznych prób analizy, słusznych zwłaszcza należytemu stosowaniu prawa, o które chodzi.

Niniejszy Komentarz uwzględnia stan prawny obowiązujący na dzień 15.6.2021 r., jak również m.in. opublikowane do 15.6.2021 r. orzecznictwo, w tym zwłaszcza orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Mamy nadzieję, że przedstawiając ten Komentarz, wychodzimy naprzeciw Państwa oczekiwaniom.

Poznań–Pleszew, sierpień 2021 r.

Anna Haak-Truskawska
Henryk Haak

[Przejdź do księgarni →](#)